

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de juny del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. A.V.F. va presentar demanda laboral contra la Sra. R.A.V., titular del negoci H., demanant la seva condemna a satisfer-li la suma de 7.530,16.- euros en concepte d'indemnització per acomiadament injustificat i fet en forma indeguda, la suma de 862,72.-euros en concepte d'havers laborals impagats, més els interessos corresponents, a declarar i cotitzar prop de la CASS, i la cotització de la pensió alimentària i de l'allotjament des del mes de gener del 2011 fins al mes d'agost del 2013 a raó de 171,26.-euros per mes, així finalment com al pagament de totes les costes judicials inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

II.- La representació processal de la Sra. R.A.V., es va oposar a la demanda sol·licitant la seva total desestimació.

III.- L'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle va dictar Sentència, de data 26-11-2015, decidint "**Primer.-** Que estimant la demanda interposada per la representació processal del Sr. A.V.F. contra la Sra. R.A.V. he de condemnar i condemno a aquesta darrera a pagar-li les quantitats de 7.530,16.- euros en concepte d'indemnització corresponent al comiat injustificat i indegut, 144.- euros en concepte d'hores extraordinàries efectuades al mes d'agost del 2013, 529,12.- euros en concepte vacances anticipades, 61,58.- euros en concepte de pendent de dies festius i 128,02.- euros reclamats en concepte de vacances, juntament amb els interessos legals devengats des del dia en què la part defenent va contestar a la demanda, a saber el dia 17 de desembre del 2013.

Segon.- S'escau condemnar a la Sra. R.A.V. a declarar i cotitzar a la Caixa Andorrana de Seguretat Social i a favor del Sr. A.V.F. les sumes que han estat objecte de condemna, fent-se càrrec de l'import de cotització o també la pensió alimentària i d'allotjament d'ençà del mes de gener del 2011 fins a l'agost del 2013, a raó de 171,26.- euros al mes.

Tercer.- Imposar les costes ocasionades arran de la tramitació del present litigi a la part defenent, incloses aquelles derivades de la intervenció d'advocat i de procurador, a acreditar en període d'execució de sentència.".

IV.- Contra aquesta resolució ha interposat recurs d'apel·lació la representació processal de la Sra. R.A.V. demanant que se la revoqui i es desestimi la demanda, imposant a l'agent les costes d'ambdues instàncies.

La representació processal del Sr. A.V.F. demana la confirmació de la Sentència amb imposició de les costes judicials a la part apel·lant.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE.

FONAMENTS DE DRET

I.- Ha quedat acreditat a les actuacions que, des de l'any 2010, el Sr. A.V.F. treballava com a cambrer en l'establiment "H.", que té activitat d'hotel amb restaurant i bar, i que a partir del mes de juliol del 2013 dit negoci va passar a ser titularitat de la Sra. R.A.V.

La relació es va acabar el dia 27-08-2013, com a conseqüència del seu acomiadament disciplinari per carta de data (errònia) del 27-07-2013 indicant *"Per la present, sento haver-vos de comunicar que quedeu acomiadat justificadament de l'empresa H., sense termini de preavís ni indemnització a tenor del que preveu al respecte la Llei del Codi de relacions laborals del 18 de desembre en els seus articles 93, 94, 102, 103, 104, 105 i 106. Els fets que motiven el comiat són els següents:*

La notificació de dos faltes lleus reiterades en un període inferior a un mes i amb menys de deu dies d'antiguitat, dos faltes greus amb antiguitat inferior a vint dies i tres faltes molt greus amb una antiguitat inferior a seixanta dies.

S'adjunta còpia de les notificacions signades de les faltes a l'aquesta carta, per mes detall.

Per tot el qual, us comunico el vostre acomiadament justificat immediat, a tots els efectes legals escaients".

Efectivament, el mateix dia 27-08-2013, l'empresa li va notificar, sense però que cap d'aquelles pronuncii cap sanció, 7 cartes de data 27-08-2013, invocant la comissió, respectivament de :

- la falta lleu de l'article 102.15 del Codi de relacions laborals pel fet d' *"utilitzar de manera repetitiva, el seu smartphone durant les hores de servei",* comesa en data *"tots els dies que treballa",*

- la falta lleu de l'article 102.7 del Codi de relacions laborals pel fet de *"provocar injustificadament i reiteradament discussions amb la resta dels treballadors del departament de cuina, en les dependències de l'empresa i en hores de servei",* comesa en data *"tots els dies que treballa",* comesa en dates 22 i 26 d'agost,

- la falta greu de l'article 103.8 del Codi de relacions laborals pel fet de *"provocar discussions amb direcció, en presència de clients de l'hotel i d'altres treballadors. El dia 22 i 23 d'agost del 2013."*

- la falta greu de l'article 103.3 del Codi de relacions laborals pel fet de *"1.- abandona el seu lloc de treball, de forma indiscriminada, es requereixi o no el seu servei, al·legant que ha d'esmorzar, tot i que se li recorda que l'empresa no li permet, i la llei anteriorment esmentada, no ho preveu en l'article 64, referent al descans diari. 2.-abandona la feina abans de finalitzar l'horari. Els abandons descrits suposen més de 30 minuts en el mateix torn i a diari, d'absència en el seu lloc de treball."*, comesa en dates 21, 22, 23, 24 i 25 d'agost,

- la falta molt greu de l'article 104.7 del Codi de relacions laborals pel fet d'haver-se *"...constatat una disminució voluntària i continua, del rendiment de treball normal, fins i tot denunciat per altres treballadors a direcció. Cada cop neteja menys el menjador, i més estris per netejar. Evita dur una celeritat requerida, i que abans duia pel servei de restaurant. El treballador va emprendre aquest actitud aproximadament el 19 d'agost del 2013."*,

- la falta molt greu de l'article 103.5 del Codi de relacions laborals pels fets de *"1.-Incomplir la directriu de no estacionar els vehicles del personal, davant el cartell de l'hotel, el dia 23 d'agost del 2013.*

2.- No netejar el terra apropiadament, fer cas omís a la petició de treure la pols i es nega a netejar el moble bufet després de retirar-ne les safates. Aquesta falta no es comet un dia, sinó a diari.

3.- no netejar ni repassar, els coberts ni les copes, aquesta falta no es comet en un dia concret, sinó a diari.

4.- no reposar de begudes les cambres frigorífiques del bar, tenint-ho que fer un treballador d'un altre departament. Durant la setmana del 19 al 25 d'agost del 2013.

5.- ni treure les escombraries del bar. Durant la setmana del 19 al 25 d'agost del 2013.

6.- no acceptar, l'aplicació de l'article 58 de la llei abans esmentada, per part de l'empresari, quan requereix per motius evidents, en temporada alta,

mes hores de servei, i que aquestes s'haurien recompensat com previst durant la tardor següent. El treballador, a mes de negar-s'hi, va sol·licitar a l'empresari que signes una notificació, conforme es negava a realitzar jornades de mes de 40 hores setmanals.

7.- treballar en la competència, sense tenir autorització expressa de part de l'empresa, H. L'empresa se n'assabentà després de comentaris del treballador, el 22 d'agost del 2013.

Vist tots els incompliments del treballador i de manera reiterada, les tasques han estat realitzades per altres treballadors, causant perjudicis notoris, als mateixos i evidentment a l'empresa.”

- la falta molt greu de l'article 104.6 del Codi de relacions laborals pels fets de "realitzar faltes greus de respecte, a diversos clients del restaurant, donant males contestacions i en veu alta deixant-los en evidència davant la resta de clients. El dia 24 d'agost del 2013, i en altres ocasions en dies compresos entre el 19 i el 31. L'empresa en té constància perquè la directora s'hi trobava present en algunes ocasions i en altres per queixes realitzades pel clients a recepció a posteriori”.

II.- El primer aspecte del recurs de la Sra. R.A.V. és que, al seu parer i contràriament a les conclusions de la resolució d'instància, cada una de les 7 faltes motivant l'acomiadament, ha quedat acreditada, i que per tant l'acomiadament és justificat.

Però, aital argument no pot portar a la revocació de la sentència i això per les raons que de seguit exposarem.

La posició de l'empresa sempre va ser que havia acomiadat l'empleat per la comissió de les 7 faltes lleus, greus i molt greus i que la totalitat de totes aquestes justificava el comiat.

Per tant, s'ha de constatar que el motiu de l'acomiadament, malgrat la carta no ho mencioní (i ho tornarem a evocar), sempre ha sigut, i no pot ésser

cap altre quan es llegeix la carta, el de l'article 104.11, és a dir la comissió de tres faltes greus, encara que siguin de distinta naturalesa, sempre que es cometin dintre d'un període de sis mesos des de la primera i l'autor n'hagi estat sancionat.

Ara bé, com ho ha recordat el tribunal, i la part recurrent no aporta cap greuge o argument al respecte, aquest motiu de comiat només queda constituït en cas de reincidència. Cal recordar en efecte que després que la constitucionalitat d'aquesta disposició legal hagi estat confirmada pel Tribunal Constitucional (sentència 2011-1-PI del 04-06-2012) aquesta Sala va poder deduir que les tres faltes havien de ser comeses en situació de reincidència, és a dir, que la segona falta havia de ser comesa una vegada sancionada la primera i així mateix respecte de la tercera (STSJC 294/12 del 25-02-2013).

Aquest pressupòsit no pot existir en el present cas doncs totes les faltes van ser notificades el mateix dia, i que a més cap d'elles va donar lloc a una sanció específica sinó que l'empresa va pretendre invocar-les conjuntament per motivar la sanció de comiat.

Però hi ha més. En efecte, aquesta carta de comiat no respecta les obligacions de forma imposades per la llei.

En primer lloc, en cap moment cita de manera específica l'article 104.11 ni cap article del Codi de relacions laborals tipificant una falta precisa, sinó que cita la sèrie d'articles relatius al règim disciplinari dels treballadors.

En segon lloc, com ho vam explicar recentment (TSJC 71/2016 del 31-05-2016), la carta ha d'exposar amb una precisió suficient els fets que fonamenten la causa de comiat disciplinari invocada doncs és aquesta carta que fixa les causes del comiat, permet la defensa del treballador i el control de l'òrgan jurisdiccional. La llei es refereix a la carta de comiat i s'ha d'entendre com un document únic que val per si sol. Si es pot considerar la possibilitat

d'adjuntar-li uns documents i justificatius precisant les causes concretades en ella, no es pot admetre que el treballador hauria de procedir a un esforç de construcció material i intel·lectual a partir de la lectura de diverses cartes per determinar quines són les causes del seu comiat.

Força és de constatar en el nostre cas que la carta de comiat manca de claredat i no és conforme a les exigències legals.

Només en base a aquestes consideracions el comiat s'ha de considerar com injustificat i fet de forma indeguda.

Nogensmenys, el tribunal ha considerat que, compte tingut que s'invocaven tres faltes greus que per si mateixes, sempre que siguin justificades, podrien justificar un acomiadament, havia de procedir a l'examen de totes les faltes. I va arribar a la conclusió que totes eren o bé fetes en forma indeguda o bé no justificades.

Considerem que aquesta anàlisi no era necessària. En efecte, com dit abans, el motiu del comiat és l'exposat en la carta de comiat i no pot un altre motiu fonamentar el comiat. De fet, cap de les cartes de notificació de falta adjuntes a la carta de comiat pronuncia una sanció. Si l'empresa volia pronunciar el comiat en base a una de les tres faltes molt greus notificada separatament, calia que ho faci formalitzant la sanció, i no ho va fer.

Dit això, l'anàlisi feta pel tribunal de totes les 7 faltes invocades és completa i correcta i ens hi adherim tota vegada que, per cadascuna d'elles, es pot observar o que la carta és massa imprecisa o que els fets citats en ella no han quedat acreditats, i l'examen acurat de totes les proves practicades demostra que no s'ha confirmat la realitat dels nombrosos reprotxes fets al treballador ni la versió de l'empresa que aquest darrer havia mostrat un comportament encaminat a l'acomiadament. Sobre aquest punt precís, és significatiu remarcar que el Sr. B., l'antic propietari, a qui segons la defenent el

Sr. A.V.F. havia demanat ésser acomiadat, va negar tal afirmació (folis 62 i 141 qüestió 2).

Per consegüent, s'ha de confirmar la condemna de l'empresa a satisfer la indemnització de l'article 98 del Codi de relacions laborals.

III.- El segon aspecte del recurs és que la part agent no ha provat la realització de les hores extres i dels dies festius.

Però, la part recurrent no precisa en que la motivació del tribunal al respecte no seria correcta quan el mateix, després d'haver recordat de manera molt encertada la jurisprudència de la Sala al respecte, explica que en base al testimoniatge del Sr. L., qui va confirmar que el Sr. A.V.F. havia efectuat hores extraordinàries i al document aportat recollint el còmput de les hores extraordinàries efectuades al mes d'agost del 2013, i amb la precisió que la part empresarial no havia aportat cap pla de treball ni compte d'hores, quedava provada l'al·legació de l'agent.

Aquest plantejament s'ha de confirmar.

Finalment no s'explica ni es proposa cap argument d'impugnació en relació al càlcul realitzat dels dies festius, i no es veu en què no estaria correcte.

Per tot l'exposat s'ha de confirmar íntegrament la sentència d'instància.

IV.- En virtut del principi del venciment objectiu, la desestimació del recurs ha de portar la condemna de la part apel·lant a pagar les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs de la Sra. R.A.V. contra la Sentència de l'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle de data 26-11-2015 que confirmen íntegrament;

IMPOSAR a la Sra. R.A.V., les costes judicials d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.